

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی معیارهای زیبایی شناختی میداین شهری دوره رنسانس

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سحر اسمعیلی دیزج - کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، دانشکده معماری و هنر، گروه معماری، نور، ایران

حجت اصغری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، دانشکده معماری و هنر، گروه معماری، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

یافته های حاصل از مشاهده، مقایسه و تطبیق معیارهای زیبایی شناسی میداین دوره رنسانس به دلیل تغییر بنیادی رنسانس در مسیر طبیعی زندگی و تفکرات، هنر و اندیشه حاکم بر اروپا - که ریشه در مذهب و سنن و فیودالیسم داشت - و تقارن آن با رشد جمعیت اروپا باعث تغییر فرم و سیمای شهری و نیاز به طراحی مجدد مکانی را برای ارضاء حس شهروندی و سهیم بودن در ایفاء نقش در جامعه را فراهم آورد که وام گرفته از دوره یونان باستان با تغییرات اندکی در بدنه ها و طراحی مجدد به صورت متقارن و بهم پیوسته بود که به صورت مختصر میتوان به معیارهای زیر اشاره کرد: 1- استفاده از عنصر یادمانی 2- هارمونی منظم و یکپارچه 3- اندازه بزرگ میدان 4- کارکرد فرهنگی مذهبی 5- عدم وجود ترافیک سواره. در این مقاله میدانهای شهری دوره رنسانس 1 از نظر کالبدی و تطبیق معیارهای زیبایی شناختی مورد بررسی تحلیلی قرار می گیرد لذا در ابتدا تعاریفی کلی از میدان و سیرتحول شکل گیری میدان در توالی تاریخ ارایه شده و سپس با بیان نظریه های اندیشمندانی چون کامیلوزیته 2 و و راب کریر 3 در مورد معیارهای زیبایی شناختی میدان های شهری، این نظریه ها بر روی چندنمونه مطالعاتی از میداین شاخص دوره رنسانس مورد بررسی تطبیقی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

میدان شهری، رنسانس، زیبایی شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710054>

